

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten » » 15,00 » »

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ » » » 80,00 » » (« 11,50) — (« » 58,00) — (« » 80,00) — (« » 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ » » » 50,00 » » (« 7,25) — (« » 36,00) — (« » 50,00) — (« » 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ » » » 30,00 » » (« 4,30) — (« » 21,75) — (« » 30,00) — (« » 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ » » » 20,00 » » (« 2,95) — (« » 14,30) — (« » 20,00) — (« » 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være **forretningsfører** i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 1	JANUAR 1959	18 ÅRG.
-------	-------------	---------

INNHold

London International Stamp Exhibition 1960	1	Månedens tips	5
Hva interesserer den enkelte mest?	2	Finlands frimärken	7
Service over alle grenser!	3	Fra alle 4 verdenshjørner	9
Aarøholmen poståpneri	4	Russland-samlere	11
Ofoten poståpneri	5	Norgeskatalogen nr. 330, kr. 1.50 blå	11
Nordlands Postcontoir	5	Møtereferater	12

London International Stamp Exhibition 1960.

Beskytter: H. M. Dronning Elizabeth.

De engelske filatelister feirer 120 års dagen for utgivelsen av verdens første frimerke — «One penny black» — ved en internasjonal frimerkeutstilling i tiden 9.—16. juli 1960, — denne gang i Londons strålende «Royal Festival Hall» på sydsiden av Themsen.

Mange av oss vil minnes den praktfulle utstilling som ble arrangert i «Grosvenor House» i 1950, og også denne gang går englanderne inn for først og fremst å få en *kvalitetsutstilling*. Som sist blir det omtrent 1000 utstillingsrammer à 16 albumblad med mål maks. 27,5 × 21,5 cm.

Vi kjenner mange av utstillingens ledere fra deres besøk her ved «Norwex» i 1955, således *presidenten*, Mr. Ewart Gerrish, O.B.E., den ene visepresident, Mr. H. R. Holmes, medlem av finanskomiteen, Mr.

W. E. Lea, medlem av reklamekomiteen, Mr. Frank Godden, og formann i handler-

komiteen, Mr. A. L. Michael. De fleste av de her nevnte navn finnes også i Hovedkomiteen. Den annen visepresident er den kjente handler Mr. Robson Lowe, leder av Robson Lowe Ltd.

Hver utstillingsramme vil koste kr.

med de naturlige luftruter» — jeg har utallige luftpostbrev som har vært frem-sendt ad alt annet enn «naturlige ruter», nettopp i samlerøyemed — sendte jeg Brevavdelingen en forespørsel om hvor den siterte bestemmelse om «naturlige luftruter» er å finne, og uttrykte samtidig min forbauselse over at Oslo postkontor ikke fant det umaken verd å yte samlere en liten service.

Svaret jeg fikk på min forespørsel, forbauset meg enda mere, og det fortjener å komme til norske samleres kunnskap som et eklatant bevis på hvorledes Postverket ser på disse «rare samlerne» og hvor liten service det er beredt til å gi oss — til gjengjeld for alle de penger filatelister verden rundt legger igjen i Postverkets kasse år om annet. Av nevnte svar siterer jeg:

«— — — Spørsmålet om fremsending av brev ad omveier for å komme med en bestemt åpningstur har for noen tid siden vært forelagt Poststyret.

Oslo Postkontor har fått klar beskjed at *slike anmodninger ikke skal etterkommes*. (Uthevet av meg.) Det gjelder alle retninger, ikke spesielt via Paris.

— — —»

Ser man det! I dølgsmål har Poststyret besluttet at norske samlere skal utelukkes fra den lille gleden vi kunne ha av å få sendt frem et brev med en spesiell luft-rute, selv om brevet utstyres med mer enn tilstrekkelig porto — for å være på den sikre siden. (De brev jeg sendte og som var påtegnet via Paris, var selvsagt frankert som for post til USA bestemt.) Denne beslutning er etter min oppfatning så «sur» og lite velvillig overfor oss samlere, at det er all grunn for vår organisasjon til å ta saken opp med rette vedkommende og søke bestemmelsen opphevet. Andre lands postverk understøtter samlerinteresser og hjelper filatelistene på alle mulige måter. Vårt eget postverk gjør, som det fremgår av denne lille historie, sitt beste for å legge oss alle mulige hindringer i veien.

Ikke har vi «førstedagstjeneste», og ikke skal vi få lov å sende vår post med spesielle historiske luftrute-åpninger — notabene når dette ikke vil koste Postverket noen ting, tvertimot får det økede inntekter også ved denne gren av vår hobby.

Et eksempel på service over alle grenser!

— — —

Til historien hører også å opplyse at jeg tross Brevavdelingen fikk sendt brevene mine med Jet Clipperen fra Paris den 27. oktober. Bl. a. ved hjelp av det franske postverk. Men den historien foretrekker jeg ikke å røpe noe om — ellers kommer vel rette vedkommende i harnisk.

— — —

Jeg tror jeg har mange med meg når jeg ber vårt forbund rette henvendelse til Postverket om å behandle «anmodninger om å få brev medsendt spesielle åpnings-turer» med forståelse og velvilje — i stedet for å hindre oss i å «følge med» på samlerområdet luftpost. Den kategoriske ordre til Oslo Postkontor om at «slike anmodninger ikke skal etterkommes», bør trekkes tilbake.

«Det är orealistisk att tänka sig, att postverken helt skulle blunda för att det finns samlare av frimärken och till och med förfärligt många sådana och att de ständigt växer i antal...» uttalte den svenske postdirektör bl. a. under sin tale ved åpningen av Postverkets Filateliavdelning i Stockholm den 20. oktober.

Refleksjonene gjør seg selv.

Odd Graham.

Aarøholmen poståpneri.

I henhold til kongelig resolusjon bestemte Departementet opprettet en del poståpnerier i Tromsø amt under dampfartstiden fra november 1867.

Blant disse var *Aarøholmen* i Lyngenfjorden, som fikk anløp av den første dampskipsrute som ble opprettet mellom Tromsø, Karlsø, Lyngen, Havnæs og Skjærvø. Stedet ble anløpt én gang i uken, senere annenhver uke, da trafikken nok var liten og stedet hadde få innbyggere. Da meningen nok var at stedet kun var midlertidig poståpneri, fikk det ikke dato-stempel utlevert, men all post derfra var påskrevet stedsnavnet (poståpneriets) med blekk. En liten handel var det nok til å begynne med, men etterat stedet fikk

bedre forbindelser med Havnæs og Lyn-gen med egne småbåter, ble dampskips-anløpene færre litt etter litt, og poståpne-riet ble nok nedlagt en gang i slutten av 1880-årene.

Ofoten poståpneri.

Ved kongelig resolusjon av 14. august 1851 ble bestemt at 9 poståpnerier skulle opprettes i Nordlands amt. Disse begynte sin virksomhet midten av februar 1853.

De fikk alle navn etter det prestegjeld de var beliggende i, og *Ofoten* poståpneri ble lagt på gården Evenæs. Sokneprest Iversen var den første poståpner med 8 speciedaler i årlig lønn, som var det vanlige på den tid for nye og mindre steder. Posten til og fra stedet ble sendt med en ny-opprettet bipostrute til Sandtorv i Tjeldsundet. Poståpneren fikk kontrakten mot en betaling av 60 skilling for tur—retur. Veilengden fra prestegården til

Sandtorv var 1½ mil, og i innberetningen om veien het det at den i regnvær var så elendig at budet måtte gjøre mange og til dels lange omveier.

Ofoten var på den tid og i lang tid fremover det eneste poståpneri i den lange Ofotenfjord.

Nordlands Postcontor.

I postsirkulære av 25. september 1866 finner en bestemmelse om at: «Omkar-teringskontorene ombord i de mellem Trondhjem og Hammerfest farende Damp-skibe *fremdeles* skal benævnes Nordlands Postcontor, efter Nordlands Postcontors flytning til Namsos.»

Postekspeditørene ombord i de fleste av postvesenets dampskip hadde jo stemp-ler med innskrift *Nordland*, og disse skulle da fortsatt brukes.

E. B. Eriksen.

Månedens tips.

Under denne overskriften har redaktør-en i hefte 11/58 bl. a. fremkastet spørsmålet: «Hva nå med Nordkapp V 35 + 15 ø.?» Der antydes at et 45 + 20 ø. ville passe bedre inn i denne serie.

Man må i sannhet være ytterst over-rasket over at en slik *mulighet* kan bli lansert i vårt tidsskrift. Jeg trodde det til overmål, både av redaktøren selv (jfr. artikkelen «Fremtiden» i hefte 11/57) og av innsendere (hefte 3 og 6/57) var fast-slått at folk så vel i innland som utland nå er luta lei det evindelige Nordkapp-motiv. Flere merker med denne fjellveg-gen bør vi nå være forskånet for å få servert. Vårt vakre land har virkelig an-dre turistattraksjoner enn Nordkapp, og det er en dårlig propaganda for landet at oppfinnsomheten med hensyn til høvelige motiver viser seg så slett.

Det spørsmål ligger nær om dette «tips» virkelig baserer seg på en aldri så liten kvidder i redaktørens øre fra de «innvidde kretser» eller om muligheten for en «sup-pleringsverdi» til Nordkapp V bare er falt redaksjonen i pennen i forbindelse med portoforhøyelsen pr. 1. oktober.

I førstnevnte tilfelle vil jeg henstille til vårt forbunds ærede president, som nå er medlem av Postverkets Frimerkekomité,

å forpurre et slikt misfoster. — I sist-nevnte tilfelle tillater jeg meg — sikkert på de fleste frimerkesamleres vegne — å håpe på at redaktøren i neste hefte av tidsskriftet enda en gang tar avstand fra enda flere merker med den triste fjell-veggen i nord.

I denne forbindelse vil jeg tillate meg å peke på de *forsømte anledninger* i 1958 til utgivelse av vakre, norske motivmerker:

- 1) VM i ishockey Oslo 1958. Her ble en fin Norgespropaganda totalt forsømt. Et VM som strakte seg over flere uker i mars måned ble avspist med et skar-ve reklamehylsestempel. Jfr. hva vår nabo på andre siden Kjølen presterte i anledning av Rytterolympiaden (mer-ker, særstempler etc.), og særlig nå i år ved VM i fotball: Egen frimerke-serie — hele 7 merker inkl. taggings-variantene, forskjellige stempler for hver spilledag, kvartfinale, kamp om tredjeplassen, semifinale og finale. Til og med hadde VM Fotball sin egen «filatelist-tjänst», som utga 32 match-kort og særkonvolutter. Det er gutter som kan lage reklame for sitt land og dets verdens-interesserende arrange-

menter! Et merke med en ishockey-spiller (jfr. Canada og Sverige 1953) ville ikke skadet noen interesser.

- 2) Kong Olavs signing i Nidaros-katedralen 22. juni 1958. Et skikkelig merke (ikke vignetten fra 1930) eller flere, med bilde av nasjonalhelligdommen i anledning av denne historiske dag burde vært en selvfølge — og som et synlig tegn på at vi også har en *tradisjon* å bygge på.
- 3) Minneserie for den fjerde av vår «litte-rære gullalder»s store diktere, nemlig *Jonas Lie*. Til hundreårsdagen for hans fødsel i 1933 ble denne «hjemmets dikter», som den dag i dag betyr meget for de tusen hjem i Norge, postalt forbigått i stillhet, mens både Ibsen og Bjørnson allerede hadde fått sine minnermerker i 1928 resp. 1932. Senere er jo tredjemann, Alexander Kielland, minnet med en serie til 100-årsdagen i 1949. Uretten mot Jonas Lie kunne vært rettet på i år — til 50-årsdagen for hans død.
- 4) «Norges Geologiske Undersøkelse» — 100 års jubileum 1958. Vårt land er et av de mest interessante og særpregede i geologisk henseende, — til Oslo-området er det formelig «valfart» av geologer fra all verdens land. Så vidt jeg vet skal det om ikke lenge holdes verdenskongress av geologer i Oslo. Anledningen til en særpreget frimerkeserie — også som påminnelse om at vårt land som et av de første opprettet sin geologiske forskning — er innen rekkevidde, — om man bare vil.
- 5) «Foreningen til Skiidrettens Fremme» — 75 år 1958. Igjen en forsømt anledning til god Norgespropaganda, og til å manifestere oss for all verden som det land hvor Skisportens vugge virkelig sto. Se bare på hva andre land presterer i retning av skisportmerker! En serie «skisport» ville ikke ha vært av veien — med tilleggsverdi til fordel for «Skisportens venner»???
- 6) Skien — 600 års jubileum 1958. Hvorfor skal slikt ikke minnes med et frimerke? Det er det vanlige i alle andre land!

Ja, dette var bare seks av de anledninger det har budt seg i år for utgivelse av merker som ville vise verden at vi ikke er en nasjon som er født i går. — Og hva fremtiden angår, skal bare pekes

på at vi om ikke lenge skal feire 100 års dagen for vår mest verdenskjente landsmann, Fridtjof Nansen. Hva skulle være nærmere for det land som deler ut Nobels fredspris, enn å sende ut i den anledning en merkeserie i Nansens ånd: en fredsappealserie. Og gjerne med tillegg til fordel for de ulykkelige flyktninger. — Og vi har verdensnavn blant våre kunstnere: Munch, Vigeland.... en kunstner-serie!

Det er jo så — og det vil sikkert bli fremholdt — at frimerkene kun skal dekke postale behov. Verden har imidlertid endret totalt sin struktur siden de første frimerker så dagens lys for meget over 100 år siden. Frimerkene er i dag landenes visittkort utad, og en frimerkepolitikk som er så stivbent som den norske, er fullstendig misforstått — etter min mening. Og jeg tror jeg har stort følge.

Etter opplysninger i utenlandsk fagpresse skal vi over nyttår få jubileumsmerke(r) for Avholdsbevegelsens 100 års jubileum (med bilde av Asbjørn Kloster?). Men vi har også et annet jubileum i 1959 og som skal feires med en storslagen utstilling på Ekeberg: Det kongelige Selskab for Norges Vel. Denne institusjon har vel ikke betydd mindre for vårt land enn avholdsbevegelsen. Det er tid ennå til å la denne begivenhet minnes med ett eller flere merker med motiver i samsvar med Norges Vels formål. Skogselskapet og Redningsselskapet fikk minnermerker til sine 50 års dager. Hvorfor så ikke Selskapet for *Norges Vel* til dettes 150 års dag?

Det er ingen proporsjoner i norsk frimerkeutgivelsespolitikk.

Og det er synd.

16. november 1958.

Odd Gramh.

Etterskrift.

Etterat foranstående var skrevet og sendt Tidsskriftet, kom meddelelse i Aftenposten om at vi i 1959 får følgende særmerker: Selskapet for Norges Vels 150 års jubileum, Landbrukshøiskolens 100 års jubileum og merker med tillegg for kampen mot tuberkulosen for folkehelsen.

En meddelelse som bare må glede filatelister i inn- og utland. Vi får håpe at utgivelsen av disse merker innvarsler en ny æra i vår frimerkeutgivingspolitikk.

I denne forbindelse tillater jeg meg å nevne at vi i 1959 har et, etter norske forhold, sjeldent jubileum — nemlig Vardø 650 år. Dette er etter min mening en kulturbegivenhet som burde vært tatt med når programmet for nye særmerker ble fastsatt. Det er kanskje ikke for sent å tenke på det — for rette vedkommende. Betydningen av å ha hatt Vardøhus som symbol på vår selvstendighet der nord i

hundrer av år kan nemlig ikke overvurderes!

P. S. Kunne det ikke være en tanke å sende et særtrykk av redaktørens artikkel «Fremtiden» i hefte 11/57 til alle som har befatning med utgivelse av nye frimerker? Konklusjonens 8 punkter burde rette vedkommende ha for øye til enhver tid.

Finlands ovalmärker i nytt ljus!

Några randanteckningar av överstelöjtnant Jarl Pettersson jämte utdrag ur ingenjör Donnar Drombergs beskrivning av tryckmedierna till dessa.

I tilknytning til de artikler som allerede er offentliggjort om Finnlands frimerker (se nr. 9 og 11/1958), har vi fått anledning til å offentliggjøre denne interessante artikkel om de «store perler»s tilblivelse på 5 kopek-merket av 1856. Vi er sikker på at artikkelen vil vekke samme interesse som de andre, og nytter anledningen til å takke forfatterne på det hjerteligste for vennligheten.

Ett studium av tilgjengelig litteratur over Finlands ovalmärken gör, att man med "god vilja" kan få den uppfattningen, att de stora pärlorna på 5 kopeksvalören av 1858 tillkommit på tillskyndan av högre myndighet, närmast då av dåvarande kejsrerliga senaten för Finland. Därför har också märket givits huvudnummer 3 bland landets postmärken — åtminstone i ledande handböcker och flera kataloger. *Något dokumentariskt bevis på, att pärlorna förstorats på officiell väg, har dock ej lämnats.*

Emellertid — vid postmärkesutställningen i Helsingfors våren 1955 höll den tyske jurymannen, ingenjör *Hellmuth Kricheldorf*, ett intressant föredrag om numreringen av postmärken i handböcker m m. Bl a framhöll han den internationellt vedertagna kutymen, att om ett postmärke på *myndigheternas ordrer* undergår en förändring av märkesbilden o s v, detta "nya" märke då bör erhålla nytt huvudnummer i den kronologiska uppställningen men icke blott detta — man bör även kunna *bevisa, att förändringen skett officiellt!* Som exempel på vad han härmed menade, ställde han frågan: Skall Finlands 5 kopek av 1856/58 gå under huvudnummer 1, med underlittera 1/I för de små pärlorna (1856) och 1/II för de

stora (1858), eller skall märket få huvudnummer 1 för de små och huvudnummer 3 för de stora pärlorna — 10 kopek bleve naturligtvis som förut nr. 2.

Som nämnts ger litteraturen intet bestämt svar på frågan. Ej heller har de arkivforskningar, som undertecknad och andra under de senaste åren bedrivit, gett några som helst bevis för att pärlornas förstörande skett officiellt. Jag kom alltså till den uppfattningen, att de stora pärlornas tillkomst antagligen skett helt rutinmässigt vid t ex en nödigbefunnen uppsatsning av dem och framhöll denna min uppfattning i ett inhemskt fackblad ("Libertas Philatelia" nr 3/20.5.55). Detta

upptogs naturligtvis mer eller mindre onådigt på håll, som styvt hållit på märkets uppdelande på tvenne huvudnummer. Argument framhölls så pass kraftigt, att jag redan började hysa vissa tvivelsmål om min uppfattning.

Men så tillkom tvenne saker:

1. Jag fäste mig vid, att de båda uppförstörade pärlorna var av *olika storlek* och form, den vänstra 1 mm i diam och något oval, den högra endast 0,8 mm och med bruten pärlrand. Dessa fakta har ej heller omnämnts i litteraturen — underligt nog! Detta gjorde att jag ytterligare befästes i min kätterska uppfattning, ty hade pärlornas uppförstörande skett på

order från högre eller högsta ort, så nog hade då också bestämda mått angivits, och ordern skulle ha utförts till punkt och pricka; slarv härvidlag vore otänkbart.

2. Förra året hade ur postmuseets gömmor de gamla *urstamparna* till bl a ovalhelsakerna och -märkena av en händelse återfunnits och jag hade då beretts tillfälle att som en av de första få ta en titt på dem. Men som icke tekniker hade jag ej funnit något nämnvärt nytt om deras framställningssätt e dyl. Nu *började jag* emellertid misstänka, att en hemlighet låg förborgad i själva tryckmedierna, och vad var då naturligare än att jag vände mig till en tekniskt utbildad, skicklig filatelist med begären om hjälp. Mitt val föll på min vän ing *Donnar Dromberg*, som välvilligt accepterade medarbetarskapet, och att valet föll på rätt person står utom allt tvivel.

Hör och häpna vad ing D vid sina undersökningar av stamparna fann:

"A) *De 3 urstamparna* (ursprungligen ju använda för helsakerna), en för vardera av valörerna 5, 10 och 20 kopek, är icke graverade, som man alltid ser omnämnt i facklitteraturen, utan är INMEJSLADE med hammare och mejsel i mjukt stål. (Mellgren var ju till huvudprofessionen skulptör.)

Som en första åtgärd har man säkerligen ritat in motivet för stampen på plant stål. Därefter har man med hammare och mejsel huggit ut bokstävernas och siffrornas samt vapnets konturer, snett utåt, så att basen blivit bredare och sidorna står upp från botten ungefär som sidorna på en pyramid. Dessa delar har på den färdiga stampen en höjd av ca 1,5 mm. Man har därefter ytterligare fördjupat det vita fältet mellan skriftbanden och vapenskölden, så att en andra nivå med ett djup av ca 2 mm uppstått. Man kan på botten av denna djupare inmejsling tydligt se spåren av de enskilda mejselhuggen, vilka uppkommit vid avverkning av metallspånen. Man har sedan med klenare mejslar huggit in detaljerna.

Det har icke varit något litet arbete att hugga ut en dylik stamp. På grund av det robusta utförandet har stamparna emellertid hållit utmärkt bra, och 10 kopekstampen, vilken varit mest i användning, ser icke särskilt sliten ut. De ca 2 mm höga siffrorna och bokstäverna samt de nästan obegränsade möjligheterna att efterarbeta detaljerna skulle ha gjort det

möjligt att med dessa stampar trycka ett enormt stort antal märken. Man kan praktiskt taget beteckna dessa stampar som outslitliga.

Beträffande motivet kan man säkerligen antaga, att den ursprungliga teckningen av vapenskölden varit betydligt siriligare. Man kan t ex vad lejonets nosparti vidkommer tydligt se, att detta är uthugget med en rak mejsel i några grova drag och vid basen är kantigt som en 6-kantmutter. Vid efterputsningen har man rundat av dylika detaljer med något verktyg. Att finare nyanser skulle kunnat tillvaratagas är ju i alla fall omöjligt.

Då inmejslingsarbetet var färdigt, var ytan av stampen allt annat än jämn. På grund av den starkt drivande verkan av hammerslagen i det mjuka materialet stod en del partier av stampen högre än andra. Man har därför till sist PLANSLIPAT hela ytan av stampen. Efter en ytterligare efterputsning av detaljer har man kunnat ta denna i bruk. Att denna planslipning ytterligare i någon mån förändrat utseendet av motivet är alldeles klart.

B) Vad *pärlorna i posthornen* beträffar samt de igenkänningstecken vilka var anbragta mellan kronan och vapenskölden, har dessa med några få hammerslag och med anlitande av en konisk mejsel, en s k körnare, blivit INHUGGNA i stampen. En körnare är konisk i spetsen ehuru rundad. Den användes av metallarbetare att hugga in ettärke i en metallyta för att få fäste för borren, då man skall borra ett hål. Den utövar, slagen in i mjukt stål, en avsevärt drivande verkan på materialet, vilket stiger upp runt spetsen och bildar en kraterliknande grop. De uppkomna kraterväggararna bildar sålunda pärlorna eller de övriga speciella igenkänningstecken. Några vidlyftiga åtgärder har man alltså icke behövt vidtaga för att åstadkomma dessa. Vid inhuggandet av det rombformade tecknet har man av allt att döma huggit in 4 små pärlor i en fyrkant, och det har tydligen varit meningen, att de skulle bilda en romb. Väggen har emellertid vid en punkt brutit och givit upphov till den karakteristiska vita fläck, vilken vi alla känner till.

C) Ved de *stora pärlorna hos 5 kopek*-märket beträffar, har man tydligen endast satt körnaren i den gamla gropen och huggit till med hammaren. Härvid har det nya intrycket av körnaren icke helt sammanfallit med det gamla. Den vänstra

pärulan visar därför utbuktningar och är något oval till formen. Den är även större än den högra. Den vänstra pärlan är 1,0 mm i diameter (1,05 mm åt andra hållet), medan den högra däremot är 0,85 mm i diameter. Den senare är även öppen nedtill, då kraterväggen vid inhuggningen brustit.

Då man vid inhuggandet för hand icke kunnat exakt beräkna hur stor den kratreformade gropen skulle bli, har man fått tvenne olika stora pärlor. Då metallen stigit upp högre än den metallyta, vilken åstadkom de färgade partierna på papperet, har vi den i filatelin eventuellt unika företeelsen att en slät boktryckskliché gör avtryck från tvenne plan. I detta fall presas naturligtvis pärlan eller motsvarande igenkänningstecken in i papperet vid

tryckningen. Detta kan man även med tillhjälp av en lupp iakttaga hos alla tidigare tryck, där tecknen ännu icke slitits ned, främst hos 5 kopek stora pärlan."

Så långt alltså ingenjör Dromberg. Och alla kan vi väl vara överens om, att Finlands filateli med dessa ing Ds forskningsresultat tagit ett stort steg framåt.

För mig personligen har det varit hugnesamt, att jag *troligvis* genom Drombergs undersökningar fått mina miss tankar om den stora pärlans uppkomst av en tillfällighet (nödigbefunnen upprensning?) bekräftade! Och löjligt skulle det väl också sist och slutligen ha varit om höga kejserliga senaten satts i rörelse för att få några pärlor uppförstorade med ett par tiondels mm!

Helsingfors, okt 1955

Fra alle fire verdenshjørner.

Norden:

FINNLAND:

2. januar 1959, nåværende 25 mk, i bruksserien i blå farge, kom nevnte dag i ny farge, nemlig fiolett.

19. januar 1959, et minnemerke i verdien 30 mk. i anledning av 100 års dagen for Det finske

hedningemisjonsselskapets opprettelse. Opplag: 2 millioner.

NORGE:

Postverkets Frimerkesalg til Samlere opplyser den 22. desember 1958 følgende:

Poststyret vil gi ut en ny serie kronefrimerker. Frimerkene vil være til salgs ved alle landets poststeder fra den 12. januar 1959.

Verdi	Farge	Merkebilde	Størrelse
kr. 1,00	grønn	Kong Olav V	21,1 × 27,5 mm
» 1,50	blå	—»—	—»—
» 2,00	rød	—»—	—»—
» 5,00	fiolett	—»—	—»—
» 10,00	gul	—»—	—»—

Pris pr. sett kr. 19,50.

Tagget: 13. Papir uten vannmerke. Ark à 100. Merkene er tegnet av Johs. Haukland. Dyptrykk fra Emil Moestue A.s, Oslo. Papir fra Alvøen Papirfabrikk A.s, Bergen.

Det er ikke adgang til å bestille førstedagsbrev gjennom Postverket.

Postale helsaker.

I september 1958 ble en restbeholdning av kortbrev nr. 11 à 35 øre påtrykt 10 øre. Kortbrevet får nr. 15.

Ved bestilling fra Skandinavia bør betaling sendes gjennom bank. Når beløpet overstiger n.kr. 100,00, fragår 1/4 0/00 (minimum 50 øre) i valutaprovisjon til Norges Bank. Videre i tillegg et ekstra gebyr av n.kr. 0,50 ved omsetning av valuta som i norske kroner beløper seg til mindre enn n.kr. 200,00. Disse gebyrer belastes senderen.

Internasjonal postanvisning kan benyttes fra de land hvor dette er tillatt. — Frimerker motas ikke som betaling, heller ikke norske penge-sedler fra utlandet.

SVERIGE:

20. januar 1959, 2 minnermerker i verdiene 30 øre blå og 90 øre rød, i anledning av Vattenfallsverkets 50 års jubileum. Format: 20,5 × 27,25 mm. Merkene er tilvirket i ruller à 100 stk., to-sidig tagget. 30 øres merket forekommer dessuten i hefter à 20 stk., tre-sidig tagget.

Førstedagsbrev frankert med en fullstendig

serie, 3 stk. à 30 øre og 1 stk. à 90 øre, kan bestilles hos Postens Filateliavdelning (PFA), Fack, Stockholm 1, mot innbetaling av s.kr. 1,80 på postgirokonto 1049 eller pr. postanvisning foruten i sjekk. (Vattenfallsverket er et statlig foretagende med et sentralt organ, Kungl. Vattenfallsstyrelsen, i Stockholm.)

(Postens Filateliavdelning, Fack, St.holm.)

Utenfor Norden:

IRLAND:

29. desember 1958, de tidligere annonserte 2 minnermerker i verdiene 3 d. Rembrandt brun og 5 d. grønn, i anledning av 21 års dagen for den nåværende irske forfatning. Vannmerke: «E». Tagget: 15 × 14.

ITALIA:

9. oktober 1958, 2 minnermerker i anledning av H. M. keiseren av Iran, Mohamed Reza Pahlavis besøk i Italia. Verdiene er: 25 l. brun og lysfiolett samt 60 l. blåfiolett og lys blå. Hvitt papir med vannmerke: Stjerner. Format: 30 × 40 mm. Tagget 14. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1960. Opplag ukjent.

11. desember 1958, et minnermerke i verdien 25 l. blå, i anledning av 100 års dagen for Eleonora Duses fødsel. E. D. var skuespillerinne. Hun var født i Vigevano 3. oktober 1858, og døde i Pittsburg 20. april 1924. — Hvitt papir uten vannmerke. Format 24 × 40 mm. Tagget 14. Merket har frankeringsgyldighet til 1. januar 1960.

JUGOSLAVIA:

10. desember 1958 et minnermerke i verdien 30 din. blågrå, i anledning av 10 års dagen for deklarasjonen av menneskerettighetene. Opplag: 400 000. Format: 37 × 30 mm. Ark à 50 merker.

POLEN:

3. november 1958 et minnemerke i verdien 2,50 zł. grønn og svart, i anledning av innvielsen av UNESCO-bygningen i Paris. Opplag: Ukjent. Format: 31,5 × 25,5 mm.

10. november 1958 en minneblokk med et frimerke, utagget, i verdien 50 zł. i anledning av 400 års dagen for det polske postvesen. Opplag: Ukjent. Format: 47 × 27 mm. Formatet av blokken er 8 × 7 cm. Pris pr. blokk, ubrukt eller brukt: USA \$ 2.10 (ca. kr. 15.00).

25. november 1958, 2 merker: 60 gr. fiolett og 2,50 zł. grønn, viet berømte polakker. Format: 25,5 × 31,25 mm.

60 gr. verdien bærer et portrett av Stanislaw Wyspianski, berømt polsk maler og poet (1869—1907), mens 2,50 zł. verdien har som motiv bilde av Stanislaw Moniaszko, berømt polsk komponist (1819—1872).

10. desember 1958, et minnemerke viet 10 års dagen for proklamasjonen av menneskerettighetene, i verdien 2,50 zł. lys brun. Format: 25,5 × 31,25 mm.

15. desember 1958, en luftpostserie bestående av 5 verdier, nemlig: 5 zł. grå/vinrød, 10 zł. grønn/sepiabrun, 20 zł. gulgrønn/fiolett, 30 zł. oransje/oliv, og 50 zł. grå/grønn. Format: 25 × 51 mm.

PORTUGAL:

27. november 1958 en serie på 2 verdier viet den nasjonale handelsmarines 2. kongress. Verdiene er:

1\$00 flerfarget, opplag 8 000 000,

4\$50 flerfarget, opplag 2 000 000.

Begge merker har som motiv et moderne handelsfartøy.

TSJEKKOSLOVAKIA:

24. oktober 1958, 3 merker med motiv utarbeidet av barn i anledning av «barnekonkurranse for UNESCO». Verdiene er: 30 h. rød, blå og gul. Motivet er laget av en 9 år gammel pike ved navn Irena Procházková. 45 h. rød og blå. Motivet laget av samme pike. 60 h. brun, blå og gul. Motivet er laget av Vladimir Suma, en skolegutt på 9 år. Opplag: Ukjent. Format: 23 × 30 mm. Ark à 10 merker. Merkene har frankeringsgyldighet inntil videre.

1. desember 1958, en serie bestående av 6 verdier viet bilindustrien:

30 h. blåsvart/oker, automobil laget av Josef Bozek (1815).

45 h. brun/gulbrun, automobilen «President» (1897).

60 h. blågrønn/gulrosa, «Skoda 450».

80 h. vinrød/grønnblå, «Tatra 603».

1 kr. lysbrun/olivgrønn, «Skoda 706 RTO».

1,25 kr. olivgrønn/oransje, «Tatra 111» og

«Praga V 53» 1956 i Tibet.

18. desember 1958, et minnemerke i verdien 60 h. gråblå i anledning av 40 års dagen for utgivelsen av Tsjekkoslovakias første frimerke. Hovedmotivet er en kvinne (symboliserende landet) som betrakter Tsjekkoslovakias første frimerke (hvorav bare ca. halvparten er synlig). Format: 23 × 41 mm. Ark à 50 merker. Frankeringsgyldighet så lenge opplaget varer. Opplaget er ukjent.

TYRKIA:

29. oktober 1958, en minneserie bestående av 3 verdier i anledning av 35 års dagen for den tyrkiske republikks beståen. Verdiene er: 15 + 5 kurus oransje, 20 + 5 k. sepiabrun og 25 + 5 k. grønn. Opplagene er 3 mill. for hver verdi. Format: 26 × 41 mm. Ark à 50 merker. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

Månedens tips:

POLEN: Minnearket i anledning av Det polske postvesens 400 års jubileum.

TSJEKKOSLOVAKIA: Minnearket i anledning av 40 års dagen for utgivelsen av Tsjekkoslovakias første frimerke.

NORGE: Kong Haakon kr. 1.50 ubrukt.

Russland-samlere.

Samlere av Russlands og Sovjet-Unionens frimerker oppdager ganske hurtig at dette er samleområder som byr på store og interessante muligheter for specialsamling, og vi oppdager nesten like hurtig at det er meget vanskelig å finne opplysninger og undersøkelser om de samme områder.

For å råde bot på dette, og for å sette Skandinavias Russland-samlere i forbindelse med hverandre, vil jeg forsøke å skape en løs forening av samlere og spesialister på Russland, Sovjet og tilgrensende områder som Post i China og Tyrkia, Borgerkrigsmerkene o. l.

Formålet med foreningen er å stimulere studiet av disse frimerker, bringe fram nye oppdagelser og undersøkelser, og sette medlemmene i forbindelse med hverandre.

Dette er tenkt gjort ved hjelp av en protokoll som går på rundgang mellom medlemmene. I protokollen skriver vi våre artikler, våre ønsker, våre tilbud og vår etterspørsel. Det blir ingen kontingent, kun utgiften i porto ved sendingen av protokollen til neste mann i ringen.

Ved hver rundgang vil jeg gå igjennom protokollen, og de ting som måtte være av interesse, vil jeg så oversende de filatelistiske tidsskrifter som er interessert i dette stoffet. Det er mitt håp at vi på denne måten kan bidra til å klarlegge og undersøke disse interessante samleområdene, og skaffe ting av varig filatelistisk interesse.

Jeg vil be alle som er interessert i dette, å sette seg i forbindelse med meg under adresse: *Hans Irmann-Jacobsen, Bøler-skrenten 17, Bryn, Norge.*

Norgeskatalogen nr. 330 — kr. 1.50 blå.

Herr redaktør!

I Katalog over Norges Frimerker for 1959 står det på side 54 under nr. 330 følgende: «Kronemerke i ny type etter utkast av byfogd Furu osv.». Det er en trist beskyldning, for gamle byfogd Furu var en hedersmann. Utkastet til det såkalte «Riksvåpen av 1943» er laget av «byfogd» W. F. K. Christie, en o.r.sakfører og stornazist som fungerte som sådan en tid under okkupasjonen.

Sarpsborg, 19. desember 1958.

Arthur H. Aarhus.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

holdt møte nr. 499 i Kaffistova, Stortorget, den 4. november 1958. Skrivelse fra Norsk Filatelistforbund vedr. frimerkeutstillingen i Hamburg 1959 med forespørsel om mulig deltakelse fra klubbens side ble referert. Etter at diverse avisutklipp og 3 søknader om opptakelse var referert, gikk man over til høstauksjonen, som ble ledet av Helmer. — Til stede på møtet var 30 medlemmer og 4 gjester. *F. K. Ruud*, sekretær.

Klubbmøte nr. 500 ble holdt 18. november 1958 i Kaffistova, Stortorget. Viseformannen annonserte «Populær Filateli» nr. 11 samt videre at en lydbåndopptakelse fra møte i Bergens Filatelist-Klub ville bli kjørt på førstkommende byttmøte. Under posten Eventuelt opptok viseformannen spørsmål om avholdelse av en liten tilstelning på avslutningsmøtet før jul. Dette ble enstemmig vedtatt. Løken etterlyste møtereferater i tidsskriftet, og sekretæren fikk i oppdrag å innsende referater fra og med møte nr. 499. Viseformannen meddelte at han hadde fått en del gaver til klubben fra følgende medlemmer: Emil Christensen, Eliassen og Klettum. På klubbens vegne takket viseformannen for gavene.

Viseformannen kalte så fram klubbens medlem Ragnvald Johansen og gratulerte ham med 70 års dagen samt overrakte en liten gave fra klub-

ben. Medlemmene hyllet Johansen med akklamasjon.

Siste post på dagsordenen var film fra Postverket, «Piker og tall», som ble framvist ved herr Aarak. Videre ble det vist en meget vakker og interessant fargefilm, «Skritt som ingen kan telle eller postbudets evige gang». Viseformannen takket herr Aarak for framvisningen, og medlemmene ga sitt bifall til kjenne.

Til stede var 25 medlemmer og 1 gjest.

F. K. Ruud, sekretær.

Møteplan for vårsesongen 1959.

- 20/1 Klubbmøte. Pakkeauksjon.
- 27/1 Byttmøte.
- 3/2 Årsmøte. Det blir sannsynligvis holdt et annet sted.
- 10/2 Byttmøte.
- 17/2 Klubbmøte. Lynauksjon.
- 24/2 Byttmøte.
- 3/3 Klubbmøte.
- 10/3 Byttmøte.
- 17/3 Byttmøte. Vårauksjon.
- 24/3 Klubbmøte.
- 31/3 Byttmøte.
- 7/4 Klubbmøte. Høgdahl viser motivsamling av dyr.
- 14/4 Byttmøte.
- 21/4 Klubbmøte. Pakkeauksjon.
- 28/4 Byttmøte.
- 5/5 Klubbmøte.
- 12/5 Byttmøte.
- 19/5 Klubbmøte.
- 26/5 Byttmøte.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Medlemsmøte nr. 443 ble holdt tirsdag 12. november kl. 19.30 i Tinghusets kafé. Harald Munum ledet møtet. Det var møtt fram 27 medlemmer.

Finn Jan de Lange ble ønsket velkommen som medlem av klubben. Fra Moss og Notodden frimerkeklubber var det innkommet takkeskriv for utlånte båndopptak av «Frimerkeposten». Julemøtet ble fastsatt til tirsdag 9 desember d. å. Medlemmene fikk så høre båndopptak av siste sending av «Frimerkeposten».

Bysekretær Herbert Mowinckel holdt deretter et interessant og lærerikt foredrag om Norge nr. 53, plate VIII. Manum takket Mowinckel for foredraget, som høstet stort bifall.

Etter foredraget var det selskapeleg samvær og byttevirksomhet. Det var lagt fram et stort utvalg av byttehefter.

Formannen minnet til slutt medlemmene om at man nå holder møte hver tirsdag i Tinghusets kafé og hver fredag i klubbens bibliotek. Hovedmøte holdes som før én gang om måneden.

Ragnar Olsen, referent.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 319 ble holdt i Sjømannssalen på Central Hotell mandag den 8. desember 1958. Formannen åpnet møtet og ønsket de frammøtte vel møtt. Ordet ble straks gitt til herr Breda Sørensen, som i likhet med tidligere år hadde påtatt seg å orientere om årets nye kataloger. Prisene

på de store «kanonene» og enkelte land synes fortsatt å ha stigende tendens, men det er også ting som tyder på at markedet er mere avventende enn før og at derfor prisene antagelig vil stabilisere seg. Etter at de forskjellige kataloger var omtalt, tok Breda Sørensen for seg Norgeskatalogen som nylig er kommet ut. Helt nytt av året er en fargeplansje med blå merker. Katalogkomiteen har foretatt en del rettelser når det gjelder utgivelsesdata og opplagstall. Prisansettelsene synes moderate. Norge nr. 1 er satt opp til 75 kroner, men dette merket omsettes nok til betydelig høyere pris. 50 øres V med vannmerke står fortsatt i 60 kr. Her hadde nok flere ventet prisforhøyelse. Enkelte merker har falt i pris, spesielt nevnte Breda Sørensen 2 kr. på 2 sk. 12 a, som ubrukt er gått ned fra 20 til 15 kr., og brukt fra 22 til 20 kr. Breda Sørensen avsluttet sin interessante utredning om de nye katalogene med å be medlemmene uttale sin ros eller misnøye om den nye Norgeskatalogen, noe som sikkert katalogkomiteen ikke hadde noe imot.

Formannen takket på medlemmenes vegne Breda Sørensen for orienteringen og ga ordet fritt. Sverdrup gjorde oppmerksom på at nr. 37 I og II er byttet om, og beklaget de uheldige følger dette kunne få. Videre syntes han at papiret i Norgeskatalogen er altfor fint. Breda Sørensen gjorde oppmerksom på at kunsttrykkpapiret prismessig ikke spilte noen rolle på katalogens utsalgspris, og klisjéene blir jo vesentlig bedre jo finere papir de trykkes på. En ting som kom klart frem når det gjaldt fargeplansjene, var at skulle denne fylle sin misjon fullt ut, så må fargebetegnelsene i katalogen stemme overens. Samme fargenyanse må ikke ha forskjellige betegnelser.

Fra Bergens Filatelist-Klub hadde vi mottatt et nytt nr. av «Frimerkeposten», og lydbåndet ble avspilt for en lydhør forsamling. Moldenhauer jr. kåserte meget interessant fra Dansk Vest-India og ga en glimernde utredning om dens kulturelle og historiske tilblivelse. Det var synd vi ikke også fikk demonstrert herr Moldenhauers samling. Ellers bød lydbåndet på en samtale med skipsreder Frank Walter-Johannessen om hans samling Skilling/Posthorn. Samlingen, som fyller hele 70 albumblad, har deltatt på flere nasjonale og internasjonale utstillinger og blitt belønnet med både sølv, forgylt sølv og gull.

Så gikk man over til kveldens gratisutlodning, og som vanlig var det en rekke gevinster til heldige vinnere.

Under Eventuelt tok Sverdrup opp en sak angående referater til tidsskriftet. Han henviste til redaktørens leder i nr. 11 av tidsskriftet hvor denne behandlet nettopp hva som interesserer leserne mest. Når det gjaldt motereferater klaget redaktøren over at disse kom sent og uregelmessig inn til redaksjonen, og at dette var grunnen til at det av og til kunne gå meget lang tid fra et møte var holdt til referatet sto i tidsskriftet. Sverdrup foreslo at sekretæren skulle utarbeide en oppgave som viser når vi hadde sendt inn referat fra våre møter og legge listen fram på generalforsamlingen. Han ba om at saken skulle føres opp som egen post på generalforsamlingen og resultatet av diskusjonen sendes tidsskriftet til offentliggjørelse. Sekretæren, herr Edmund Eriksen, gjorde oppmerksom på at han alltid sendte referat kort tid etter at våre møter var holdt. Han skulle sette opp en liste med data

for 1957 og 1958 så alle kunne se når våre referater var innsendt.

Formannen avsluttet møtet med å ønske medlemmene en riktig god jul og vel møtt igjen i det nye år.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Til sesongens første møte, 26. september, møtte 8 medlemmer. Etterat formannen hadde ønsket vel møtt til vinterens møtevirksomhet, ble en del skriv fra forbundet referert. Videre ble det lagt fram en pen samling tidsskrifter o. l. oversendt fra redaktøren av vårt tidsskrift. Det ble besluttet å sende redaktøren

takkeskriv for den utmerkede sending. — Høydepunktet i møtet ble nådd ved at den første av flere brevsamlinger ble vist. Denne gang fikk medlemmene ta i øyesyn urmaker Anon G. Hansens premiere samling brev. Særlig var det av interesse å se de forskjellige typer av poststempler som var i bruk fra midten av det nittende århundre.

Til møtet 10. oktober møtte 11 medlemmer. På dette møte viste dr. D. Vigeland sin utmerkede samling Norge nr. 1 på brev. Bl. a. inneholdt samlingen et brev med L.S.-stempel. Det var også mange skipsstempler å se.

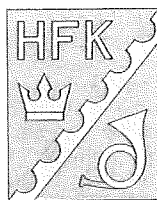
24. oktober møtte 12 medlemmer. Dr. Samuelsen, Eydehamn, viste sin samling skilling/posthorn. Han ga orientering om utførelsen av disse merker. Ved hjelp av typer og fargenyanser kunne han vise trykningstider som til dels sto i strid med tidligere oppfatninger. Samlingen inneholdt også tidligere ukjente ting. Medlemmene var meget interessert og takknemlige for innføringen på dette vanskelige område. — AFA ble framlagt, og bytevirksomheten gikk livlig.

7. november ordinært møte. 13 medlemmer var til stede. Etterat en del skriv var referert, viste Anon G. Hansen igjen deler av sin brevsamling. Denne gang omfattet den skilling- og øre-posthorn 1877, i alt omkring 150 brev. Det var en meget instruktiv og bemerkelsesverdig samling.

En lynutlodning innbrakte 25 kroner. Bytting og samtale medlemmene imellom gikk livlig.

Sek.

HALOGALAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 45 ble holdt på Grand Hotell, Harstad, den 29. september. Formannen ønsket vel møtt etter sommerferien og håpet at man var styrket etter en forholdsvis god sommer til å ta fatt på hobbyen igjen.

Det ble innledet til drøftelse om hvordan man best skulle fremme medlemmenes interesser. Det kom forslag om bl. a.: Demonstrasjon og oppsetting av motivsamlinger. Annethvert møte bør vies montering, bytte og gjennomsyn av samlinger. Henvendelse til Norsk Filatelistforbund om medvirkning til møteprogram ved båndopptak og filmstrips. — Som midlertidige bytteledere ble valgt Kr. Dreiem og Per R. Hjelmeland. — Formannen ga så en skildring av

en feriereise med inntrykk fra København og omgivelser.

Møte nr. 46 ble holdt på Borkenes den 29. oktober. Formannen ga en oversikt over prisstigningen i norske merker siden Norgeskatalogen kom ut første gang i 1927. Arne Bergan gikk deretter igjennom aktuelt nyhetsstoff i frimerkepressen.

I forbindelse med sirkulasjonen av utvalg ble det fremhevet at det var om å gjøre å få i stand en mest mulig omfattende sirkulasjon, særlig til de medlemmer som på grunn av de lange avstander ikke kan komme på møtene.

Deretter beskuet man medbrakte samlinger. Noen av årets kataloger ble lagt fram.

Møte nr. 47 ble holdt den 26. november på Grand Hotell, Harstad. Av referatene forelå innbydelse fra Norrbotten Filatelistförening om deltakelse i jubileumsutstilling i anledning av 25 års stiftelsesdagen og til jubileumsfesten.

Ole T. Alm overrakte tegning av klubb-emblem, som ble besluttet omgående sendt til NFT.

Per R. Hjelmeland holdt et ypperlig kåseri om psykologi, bygget på personlige iakttagelser.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 448 den 30. september 1958 i Handelens Hus. Møtet ble holdt i Kongesalen under ledelse av formannen, Erling Knudsen. Det var 17 medlemmer til stede. Formannen ønsket velkommen.

Av post var det kommet innkallelse til møte i Nordenfjeldske Filatelistforening. Et nummer av «Stamps» var det neste tidsskrift som var kommet siden sist. Den nye AFA-katalogen var kommet, og prisene, som var gått en del opp siden i fjor, ble ivrig studert. Under Eventuelt etterlyste Ingolf Nilsen Håndboken. Sigurd B. Johnsen nevnte at det visstnok ikke var noe nytt, men han lovet å undersøke saken. Til auksjonen var det kommet inn en del norske helsaker og enkeltmerker, og det ble solgt for kr. 52.70.

Til slutt sendte salgslederen rundt utvalgshefter, og møtet fortsatte utover til 22.30-tiden.

Arne J. Hansen.

Møte nr. 449. I anledning av klubbens 26 års dag den 15. oktober 1958 ble dette møte avvirket med en enkel fest tirsdag den 14. s. m. kl. 19.30. De 20 frammøtte medlemmer gikk til et festlig dekket bord i spisesalen i Handelens Hus. Festkomiteens formann, Ingolf Nilsen, ønsket velkommen. Det ble servert avkokt torsk og karamellpudding. Ved desserten talte formannen for klubben og gjenoppfrisket det vesentlige som var hendt siden 25 års jubileet. Takket være en heldig kommisjonsforretning med et større antall eldre norske merker var klubbens økonomi ganske god. Han sluttet med ønsket om fortsatt framgang for klubben og dens medlemmer.

Etter middagen kom ytterligere 2 medlemmer til stede, slik at det samlede antall ble 22. To lydfilmer i farger fra Storbritannia, én fra London og én fra forskjellige deler av England og Skottland, ble forevist. Deretter kom stjernedryssset i Dronning Filatias Hosebåndorden for godt frammøte. Sigrud B. Johnsen fikk sin 4. stjerne for 400 møter, og K. Hodne Larsen 1 stjerne for 100. — I en ja-nei-konkurranse, arrangert av

Wirsching, deltok herrene Berg Thomassen, Sigurd B. Johnsen, Anton Nilsen og Arne J. Hansen. Sistnevnte gikk av med seieren.

Under dette hygget medlemmene seg med kaffe, deilige småkaker og andre forfriskninger. Festkomiteen satte som vanlig i gang sitt øyeblikkslotteri, hvor loddene ble revet bort på «no times». Det var Einar Simonsen som gikk av med førstegevinsten, et Norge nr. 53 med feiltrykk ØRF. Berg Thomassen vant en AFA Europa-1959, R. Bessesen en boks lakk, og trøstegevinsten, en pakke sigaretter, gikk til J. I. Hansen.

Den hyggelige fest fortsatte med koselig prat om frimerker og en masse annet utover til klokken godt og vel hadde passert halv ett.

Arne Arnesen.

Møte nr. 450 ble holdt i spisesalen i Handelens Hus tirsdag den 28. oktober 1958 kl. 20 under ledelse av formannen, Erling Knudsen. 19 medlemmer og 1 gjest var til stede. Etterat formannen hadde ønsket velkommen, refererte førstesekretæren møte nr. 448 og 449, sistnevnte arrangert som fest i anledning av klubbens 26 års dag. Det var ingen bemerkninger til referatene.

Blant den ankomne post var et tilbud på 100 sett Norkapp III, ubrukt, til en pris som lå under pålydende når en regner med tilleggene. Det ble vedtatt å gå til innkjøp av hele partiet. Enn videre forelå BFK-nytt samt en ny brosjyre av People to People, den siste var oversendt fra forbundet. Fra Odd Knudsen, som har giftet seg, var det kommet takkekort. Bibliotekaren anmeldte en rekke tidsskrifter ankommet siden møte nr. 448.

Under Eventuelt opplyste Hansen at Stella Nordamerika-katalog var kommet og henstilte til styret å kjøpe den. Johnsen var imot innkjøpet og mente at de spesialsamlere som hadde interesse av slike mindre kataloger, selv måtte skaffe seg dem. Samtidig meddelte Johnsen at det ikke forelå noe nytt om Håndboken. Forbundets president er for tiden bortreist. Berg Thomassen forelå å kjøpe inn en del av de nye stempingsvignetter, og man besluttet å kjøpe 500 stk. Johnsen opptok bestilling på 2 nye islandske merker, hvorav det enes pålydende var hele 50 kroner. Salgsprisen antas å bli ca. n.kr. 20.00. Anton Nilsen fortalte en liten solskinnshistorie om god service fra Postverkets side. En riktig fraktert forsendelse var kommet i retur av ukjent årsak. Etterat Nilsen pr. telefon hadde reklamert saken, ble pakken prompte avhentet i hans hjem og ekspedert til adressaten.

I aftenens «5 minutter» fikk vi et meget interessant kåseri av Wirsching om Fiskå Verk, som nå hører under det store konsernet Elektrokemisk A.s. Bedriftens viktigste produksjon er ferrosilicium, en blanding av jern og silicium, hvortil brukes koksgrus, kvarts og skrapjern som råstoffer. Verket har nå 5 smelteovner til dette bruk. Den sist anskaffede, som er verdens største, har et strømforbruk på 18 000 kW, nok til å forsyne nær sagt hele Kristiansand med kraft. Et annet viktig produkt er elektrodemasse, hvortil anvendes tjære, bek og antrasitt som råstoffer. Firmaet har i mange år hatt patent på den bekjente Söderberg-elektroden som aldri blir utslitt, men stadig fornyes ved en enkel prosess. Wirsching viste prøver av så vel råstoffene som de ferdige produkter av bedriftens varer. Kåseren nevnte også verkets kai med de svære kraner og

den store trafikk. I 1957 hadde kaien hatt besøk av 530 fartøyer på tilsammen 238 000 brutto tonn. Disse hadde losset og lastet i alt 122 000 tonn. Et morsomt kapittel var tønnene som brukes som emballasje om ferrosilicium. Disse anvendes nemlig hele 3 ganger, idet de først bringer vin fra Frankrike til Canada, deretter nikkelmasse til Falconbridge Nikkelverk, Kristiansand, og så ferrosilicium fra Fiskå Verk. Wirsching avsluttet sitt kåseri med framvisning av en rekke bilder fra bedriften, både innen- og utendørs. Deretter besvarte han spørsmål fra tilhørerne.

Det var intet til auksjon denne gang. Salgslederens utvalgshefter sirkulerte som vanlig rundt bordene, inntil møtet sluttet ca. kl. 22.30.

Arne Arnesen.

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte ble holdt i ABC-kroen den 13. januar 1958. 15 medlemmer var til stede. Formannen refererte et brev fra Postverket om at klubben etter søknad var fritatt for å betale utgiftene til det dato-stempel som ble benyttet på klubbens jubileumsutstilling i november 1957. — Klubbens sekretær, H. Frøyset, kåserte om den italiensk-franske storsvindleren Jean de Sperati. Kåsøren nevnte en del eksempler på Speratis produkter, bl. a. Sveriges 3 skill. banco, gul variant, som har vært forsøkt omsatt i Sverige i de senere år. Edfeldt underholdt deretter med «Det spørs».

H. Fr.

Møte ble holdt i ABC-kroen den 3. februar 1958. 14 medlemmer var til stede. Formannen hadde den glede å kunne ønske Filatelistforbundets president velkommen til møtet. Fra medlemmer ble det reist spørsmål om arbeidet med Håndboken, og forbundspresidenten redegjorde for stillingen i dag. Forbundspresidenten kåserte deretter om frimerker fra gamle tyske stater og la fram en lang rekke verdifulle merker. Formannen takket for det interessante kåseriet. Deretter ble samlingen lagt ut til gjennomsyn, og møtet fortsatte med hyggelig samvær til kl. 22.

H. Fr.

Møte ble holdt i ABC-kroen den 3. mars 1958. Til dette møte var innbudt postmesteren og postfunksjonærene ved Moss postkontor, slik at det i alt var 35 til stede. Formannen åpnet og ønsket især aftenens gjester med byråsjef E. Tommelstad, bestyreren av Postmuseet i Oslo, velkommen. Byråsjefen fikk så ordet. Da han hadde vært det norske postverks utsending til den israelske frimerkeutstilling «Tabil», kåserte han og viste lysbilder fra denne reisen. Deretter vises den amerikanske filmen «We met in Galilee». Etter disse hovedpunktene på programmet vises et par kortfilmer om Postverkets arbeid: «Skriftene som ingen teller» og filmen «Hvem er De?». Formannen takket byråsjef Tommelstad, postmester Vines takket på vegne av funksjonærene ved Moss postkontor for en hyggelig aften, og til sist takket byråsjef Tommelstad på vegne av Poststyret for at han fikk anledning til å fortelle om Israel og til å vise de medbrakte filmer.

H. Fr.

Møte ble holdt i ABC-kroen den 24. mars 1958. Til stede var 10 medlemmer. Kveldens foredrag ble utsatt til neste møte. Møtet ble avsluttet med en spørrekonkurranse.

E. St.

Møte ble holdt i ABC-kroen den 14. april 1958. 13 medlemmer og en innbudt var til stede. Formannen åpnet møtet. Klubbens viseformann, Trygve Jørgensen, holdt foredrag om «Den kulturelle filateli». Det var til dels et kraftig angrep på «pirkfilateli», den outrerte spesialisering. Han fremhevet betydningen av andre former for frimerkesamling, som motivsamlinger av forskjellig art. Etter foredraget utspant det seg en lang og livlig diskusjon, som viste at storparten av debattantene gikk imot foredragsholderens syn på filateli.

H. Fr.

Møte ble holdt i ABC-kroen den 5. mai 1958. 13 medlemmer var til stede. Formannen åpnet møtet. Kveldens gjest, herr Thrap-Meyer, la fram sine «Tanker omkring makro- og mikrofilateli». Han nevnte de forskjellige områder av samlinger innenfor filateli og sluttet med å minne om at enhver samler selv bestemmer hvordan han vil samle. Etter kåseriet ble det vist fram eksempler på forskjellige slags samlinger. Formannen takket for kåseriet, og samværet fortsatte til ca. kl. 22.

Møte ble holdt i ABC-kroen 8. september 1958. 10 medlemmer og 2 innbudte var til stede. Formannen refererte et brev fra Norsk Filatelistforbund med innbydelse til lokalklubbene til å sende inntil 10 deltakere til et fellesmøte i Oslo den 4. oktober 1958. Fra Bergens Filatelist-Klub var det utlånt et lydbånd med kåseri av A. Berntsen om «Penger og frimerker» og et annet med et intervju med F. J. Moldenhauer jr. om frimerkeauksjoner i London. — Etter en del samtale om sesongplanen og de nye katalogene ble møtet hevet ved 22-tiden.

H. Fr.

Møte ble holdt i ABC-kroen 29. september 1958. 8 medlemmer var til stede. Fra Bergens Filatelist-Klub var det lånt et par lydbånd, som ble avspilt: F. J. Moldenhauer jr. holdt et interessant foredrag om Dansk Vestindien, og videre var det et intervju om frimerkeutstillinger med medaljevinneren Walter-Johannessen. — AFA-katalogen ble anmeldt av Trygve Jørgensen. Edfeldt ledet deretter et underholdningsprogram med konkurranse mellom to lag.

H. Fr.

Møte ble holdt 20. oktober 1958 i ABC-kroen. 9 medlemmer var til stede. Formannen refererte et skriv fra en italiensk byttesirkel og kåserte deretter om «Et morsomt og billig samlerområde», nemlig stempelsamling. Etter et innlegg fra byttelederen var det konkurranse med «lokale spørsmål». Formannen fortalte så om det store fellesmøte i Oslo den 4. oktober, der fem av klubbens medlemmer var til stede. Det var enighet blant medlemmene om å forsøke å få i stand et fellesmøte for Østfold-klubbene i løpet av vinteren.

T. B.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1438 ble holdt 4. oktober 1958 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen. Til stede var 46 medlemmer og 46 gjester. Møtet var arrangert som et fellesmøte med Østlandsklubbene. Det var møtt fram representanter fra Arbei-

dernes Filatelistklubb (Oslo), Drammen, Gjøvik, Horten, Hønefoss, Moss og Skien filatelistklubber.

Formannen ønsket først gjestene velkommen. Deretter lyste han fred over minnet til medlem nr. 11, Georg Johansen, som er avgått ved døden.

Fra siste styremøte ble det referert at I. I. Jacobsen og Anders Evensen er valgt til å representere klubbens bankkonti sammen med kassereren.

Sekretæren orienterte om nyheter og bytteønsker.

Arnstein Berntsen fikk så ordet og gjorde rede for sin Toscana-samling. Denne utgjør en del av en spesialsamling tyske og Italienske stater som skulle bli fremlagt under et foredragsmøte i Royal Philatelic Society, London, den 9. oktober. Samlingen besto av enkeltmerker, par og striper — brukt ubrukt og på brev — farge- og trykkvarianter samt stempler. Berntsen fortalte bl. a. at det var vanskelig å skaffe perfekte eksemplarer, da mellomrommene mellom merkene i arket bare var 1/2 mm. Selv beklippede merker ble ofte meget kostbare. Det forekom en rekke forfalskninger, trykt på arkrennene, altså med vannmerke, så selv ekspertene hadde vanskeligheter med å bestemme ektheten. Uekte stempler forekom også.

Etter den interessante orientering ble samlingen lagt frem til beskuelse for medlemmer og gjester, og alle var imponert over denne rikt spesialiserte samling fra et så vanskelig område. — Formannen takket hjertelig for det belærende kåseri.

Bjørn Hansson tok seg av gratislotteriet og fortalte historier på sin humørfylte måte.

Det ordinære møte ble hevet kl. 20.15, og man gikk over til en enkel bevertning, hvortil de innbudte medlemmer av Østlandsklubbene var Oslo Filatelistklubbs gjester. Per Horgen ønsket velkommen til bords og ga ordet til formannen, som hyldet Berntsen for hans innsats i filatelien.

Forbundets president, Arnstein Berntsen, som hadde tatt initiativet til dette møte, talte fra forbundet og opplyste at lignende sammenkomster var foreslått i Stavanger for Vestlandsklubbene, og han takket for den oppslutning Oslo-møtet hadde fått. Berntsen rettet også en takk til Oslo-klubbens styre, som hadde påtatt seg arrangementet.

Deretter fulgte korte taler av Hannevig fra Horten, Karlsen fra Arbeidernes Filatelistklubb, Tungesvig fra Drammen, Hylland fra Skien, Stark fra Moss og Strøm fra Gjøvik.

Alle var enige om at slike sammenkomster klubbene imellom var et prisverdig tiltak. Mange nye og hyggelige kontakter var knyttet da man brøt opp ca. kl. 24. *Harold Hvistendahl.*

Møte nr. 1439 ble holdt 20. oktober 1958 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen. Det var møtt frem 89 medlemmer og 5 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen henledet oppmerksomheten på et av klubbens medlemmer, postmester Einar B. Eriksen, som er blitt tildelt Kongens fortjenstmedalje i gull, bl. a. for hans gransking av Nord-Norges posthistorie.

Sekretæren fremla diverse nyheter samt de vanlige bytteønsker.

Deretter fikk Arnstein Berntsen ordet for å fortelle fra sitt besøk i Royal Philatelic Society,

London, hvor hans samling tyske og italienske stater ble omtalt og fremlagt. Berntsen hadde fått anerkjennelse av britiske eksperter for samlingen som helhet og for de spesielle sjeldenheter, og fremtredende britiske samlere hadde uttrykt ønske om å få komme til Oslo for å vise sine samlinger.

Berntsen hadde tatt med seg utvalgte blad av det som ble vist i London, fortrinnsvis førsteutgavene fra hver stat. Etter omtalen ble arkene lagt frem for medlemmene.

Formannen takket Berntsen for at han, like- som med sin Norgessamling, hadde prestert å nå til topps også på et fremmed område, og ønsket ham fortsatt lykke til med samlingen.

Omar Eliassen ba om ordet og orienterte om fellesmøtet med juniorene den 3. november og ba seniorene slutte opp om dette.

Møtet ble hevet kl. 20.45.

Harold Hvistendahl.

Møte nr. 1440 ble holdt 3. november 1958 på Ruseløkken skole under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen. Til stede var 58 medlemmer og 43 gjester. Møtet var tillyst som fellesmøte med juniorene og ble åpnet av juniorformannen, Georg Størmer, som ønsket velkommen.

Seniorformannen takket for at man dennegang fikk komme til juniorenes møtested. Deretter ble referat fra forrige møte opplest og godkjent. Per Horgen refererte nyheter og bytteønsker i sekretærens fravær. Omar Eliassen hadde deretter et kort intervju med tidligere juniorformann Efren Rebollo.

Juniorenes formann overtok så og ledet tippekonsurransen. Det var spørsmål fra nordisk filateli, hvor seniorformannen og Horgen viste seg som de skarpeste.

Overlærer Kvalheim ble overrakt et Norgesalbum som takk for at juniorene fikk benytte Ruseløkken skole til sine møter, og fru Langeborg fikk en krystallvase i erkjennelse av hennes virke for juniorene gjennom mange år.

Etter et par filmer om frimerker og frimerkesamling gikk man over til en enkel men hyggelig bevertning i skolens spisesal. Seniorformannen takket juniorene for det vellykkede arrangement og rettet en særlig takk til juniorpikene, som sto for serveringen. Etterat Holtan hadde henstillet til seniorene å gjøre litt mer for de unge, ble møtet hevet kl. 21.30. *Harold Hvistendahl.*

Husk å fornye abonnementet!

Er Deres abonnement ikke fornyet holder bladet desverre opp med å komme til D e m. Abonnementet bes vennligst betalt til

Leiv A. Brecke, Torggt. 1, Oslo
